XIX. évf. 6. szám 2007. november-december

MARANA THA

Jöjj el Uram! Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

Guardini:
A megtestesülés titka

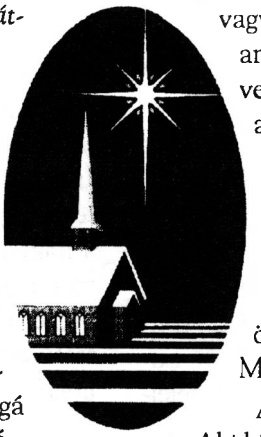
Dr. Herbert Madinger:
Isten megsegít

Isten keres téged, engedd magadat megtalálni. Ő az ajtó előtt áll és kopogtat. Fogadd be Őt! Fordítsd Hozzá a szívedet! Bízd rá minden bajodat, szükségedet! Akkor biztosan melletted lesz.

»Dicsérték és magasztalták Istent...« (Lk 2,20)

A pásztorok egyhangú életébe különös változást hozott az a szent éjszaka, amikor a Megváltó megszületett. Már az angyalok látogatása is fölemelte szívüket, hát még az üzenet: *„Nagy örömöt hirdetek nektek... ma született az Üdvözítő"* (Lk 2,10). Siettek a barlangistállóba, ahogy az angyalok mondták... és megtalálták a gyermeket. Nem tudjuk, hogy ott voltak-e angyalok vagy különleges fény volt-e, de a pásztorok megérezték, hogy a levegő telítve van a végtelen szeretet sugárzásával. Bizonyára ők is, mint a napkeleti bölcsek (Mt 2,11), *„leborulva hódoltak előtte"*. Szemlélték Istent és a szívük megtelt örömmel és békével. Ez megmaradt bennük akkor is, amikor „hazatértek"... mert otthon is *„dicsérték és magasztalták Istent mindazért, amit láttak és hallottak"* (Lk 2,20).

Karácsonynak ez az üzenete: szemléld Jézust és engedd, hogy az Ő jelenléte átjárjon; engedd, hogy az Ő élete beléd áramoljon; engedd, hogy magával megajándékozzon! Mert csak így tudsz te is ajándékot adni: Jézusból és Jézusban. Az ajándék elsősorban nem dologi, hanem lelki természetű. Amikor ajándékozol, a lelked egy kis darabját adod oda annak, akit szeretsz. Ha ez a kis „darabka" át van itatva Jézussal, akkor boldoggá teszi a másikat... sőt gazdagabbá és teljesebbé.

Azt kérdezed, hogyan kell átitatni lelkedet Jézussal? Ha belépsz a betlehemi barlangba, azonnal megtapasztalod. Hogy mit? Hát Isten alázatát. Gondold el, a világmindenség Ura, aki csillagok milliárdjainak parancsol, egy kicsi, tehetetlen gyermekké lett, aki rászorul az anyai gondoskodásra. Mindezt egyes-egyedül azért, hogy megmutassa, mennyire szeret téged!

Mondd, előfordult már, hogy szeretetből vállaltad a kicsiség kockázatát? Amikor védekezhettél volna, de nem védekeztél; amikor visszaüthettél volna, de nem ütöttél vissza; amikor haragoddal a másikat megalázhattad volna, de inkább rámosolyogtál? Mersz-e kicsi lenni Jézusért, ebben a nagy tülekedésben, amelyben mindenki a hatalmat akarja megragadni, hogy a másikat eltiporja és megalázza? Látod, Isten Fia mert kicsi lenni. Nem félt attól, hogy „identitás" zavara lesz. Attól sem félt, hogy mit szólnak majd az emberek. Egyszerűen szembenézett a kicsiség minden kockázatával, mert tudta, hogy ő kicsoda. Tudod-e, hogy te ki vagy? Tudod-e, hogy Isten választottja vagy, akit meghívott a Vele való örök együttlétre? Tudod-e, hogy Ő benned lakik (Jn 14,24)? Tudod-e, hogy Isten temploma vagy (1Kor 6,19), akiben *„kiáradt Isten szeretete a Szentlélek által"* (Róm 5,5)?

Igazi identitásod Jézusban van elrejtve (Kol 3,3)! Látod, mennyire gazdag vagy? Ha ezt hiszed, akkor tudsz kicsiny lenni. A kicsiség vállalása felszabadít a világ kényszereitől. Nem a világ elvárásainak kényszereiben fogsz élni, hanem boldog békességben. Nem kell majd „egy bizonyos" mobiltelefont megvenni, vagy „egy bizonyos" számítógépet, vagy „egy bizonyos" ruhát, vagy „egy bizonyos" autót, hanem azt teheted, ami békét ad. Ez elégedettséget hoz majd a szívedbe, és megtanulsz örülni annak, amid van, ami körülvesz. Észreveszed a természet szépségeit és az emberek jó tulajdonságait. Mert az alázat előhozza a másikból a jót. Ahogy a kemény, zárkózott pásztorokkal is történt, akik azon az éjszakán megtanulták Istent magasztalni... sőt, akivel csak találkoztak, örömmel elújságolták neki, hogy látták a Messiást. Ez így működik ma is. Próbáld meg!

Az alázat további gyümölcse a rácsodálkozás. Aki kicsi, az rá tud csodálkozni a nagyra, a szépre, a bölcsességre. A rácsodálkozásból fakad az imádat. Az egyszerű pásztorok szívéből az imádat hatalmas hullámai áramlottak az isteni gyermek felé. Te mikor csodálkoztál rá Istenre? Arra, aki minden szépnek, minden jónak, minden bölcsességnek a foglalata és forrása! Eszedbe jut, ha látsz egy szép őszi, vagy téli tájat; vagy a virágok gazdag színpompáját, vagy a kék égen úszó bárányfelhőket, hogy ezt mind Ő színezte ki Neked? Ez mind-mind az Ő szépségéből egy morzsányi. Vagy, ha megragadta értelmedet egy-egy felfedezés, vagy egy igazság, gondolsz-e arra, hogy ez mind az Ő végtelen bölcsességéből egy porszem? Kezdd el csodálni ezt a csodát: hogy Isten van, hogy Ő minden szépnek és jónak a teljessége, és Ő szeret Téged, elmondhatatlanul. – Nem tudom, hogy most hol vagy, de szívedben megteheted, hogy leborulsz Előtte és imádod Őt!

Katona István
főszerkesztő

A megtestesülés titka

Aki arra vállalkozik, hogy Jézus Krisztus személyiségéről és életéről beszéljen, annak tisztában kell lennie azzal, mit akar, és mik a határai vállalkozásának. Megkísérelheti, hogy Jézus lélektanáról szól; ilyen azonban önmagában nem létezik... Ha mégis megkísérelnénk, széttörnénk a róla alkotott képet. Mert személyiségének a legmélyén Isten Fiának a **titka** rejtőzik és ez érvénytelenít mindenféle „lélektant". Ez az a titok, amely miatt a keresztény ember meg nem ítélhetősége kegyelem-ajándékozta visszfénynek látszik...

Igaz ugyan, hogy Jézus meghatározott történelmi körülmények közt élt és az ezekben működő erők ismerete hozzásegít ahhoz, hogy Őt magát jobban megértsük, de azért mégsem lehet sem létét, sem működését történelmi adottságokból levezetni. Ő ugyanis Isten titokzatos világából jött és ugyanoda tér vissza, miután *„közöttünk járt-kelt"* (ApCsel 1,22).

A származás és ősök

Ha akkor ott Kafarnaumban vagy Jeruzsálemben valaki az Urat megkérdezte volna: „Ki vagy te? Kik a szüleid? Milyen nemzetségből származol?" – felelhetett volna úgy, mint János evangéliumában olvassuk: *„Mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok"* (Jn 8,58). De Lukács evangéliumának második fejezete szerint is felelhetett volna, ahol az áll, hogy a Messiás *„Dávid házából és nemzetségéből származott"* (Lk 2,4).

János az Ő eredetét Isten titkos életében keresi. Evangéliuma így indul: *„Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő volt kezdetben az Istennél. Minden Őáltala lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett..."* (Jn 1,14). Ez az eredet tehát Istenben van. Isten a Végtelen Élő. Ű azonban másként él és van, mint az ember. A kinyilatkoztatás Istenét az a titok fogja körül, melyet az Egyház az isteni élet egységében létező személyek háromságának a tanával fejez ki. János ott keresi Jézus létének a gyökerét: a második legszentebb személyben, az „Igében", a Logoszban, akiben a Kinyilatkoztató Isten saját létének a teljességét jelenti ki. A Kijelentő és a Kijelentett azonban egymásba ölelkeznek és egyek a Szentlélek szeretetében...

A Megváltóban Isten jött el, hogy történelme és sorsa legyen. A megtestesüléssel közénk jött és új történelemnek vetette meg az alapját. Minden elmúlt történést úgy irányított, hogy az „a mi Urunk, Jézus Krisztus születését" előzi meg, azt várja, azt készíti elő. Minden elkövetkezendőnek pedig azt tette feladatává, hogy döntsön az Ő megtestesüléséről, elfogadva azt vagy elvetve. Az örök kezdet és az időben történő testi lét között van a megtestesülés titka.

Az Anya

Ha egy fa természetét meg akarjuk érteni, először azt a földet kell megvizsgálnunk, amelyben gyökerei nyugszanak és amelyből a nedv árad föl a törzsbe, az ágakba és virágokba, a gyümölcsbe. Ugyanígy jól tesszük, ha egy pillantást vetünk arra a földre és alapra, amelyből az Úr személyisége kinőtt: édesanyjára, Máriára.

Arról már értesültünk, hogy Mária királyi vérből származott. Minden ember valamiképpen egyedüli, egyszeri és egyedülálló. Saját egyéniségébe, ahogy önmaga és Isten előtt áll, nem nyúlnak bele azok az összetevők, amelyekből ered. Itt nincsen sem „ha", sem „mert", *„nincs sem zsidó, sem görög, nincs sem szabad, sem szolga"* (Gal 3,27-28). Ez így igaz. De az is igaz, hogy a nagyság és valamiképpen a végkifejlet mindenben, még a legkisebben is, mégiscsak attól függ, hogy az ember természete nemes-e. Nagyon nemes, királyi természetű dolog volt az, ahogyan Mária az angyal megszólítására válaszolt. Valami óriási nagyság állt ott eléje. Amit tőle kívántak, az volt, hogy Istenben bízva vesse be magát a sötétségbe. S ő ezt megtette egyszerű, önmagában nem is tudatos nagyszerűséggel. Ennek a nagyságnak jó része bizonyára az ő veleszületett nemességéből származott.

És most már sorsa gyermekének sorsához kapcsolódik.

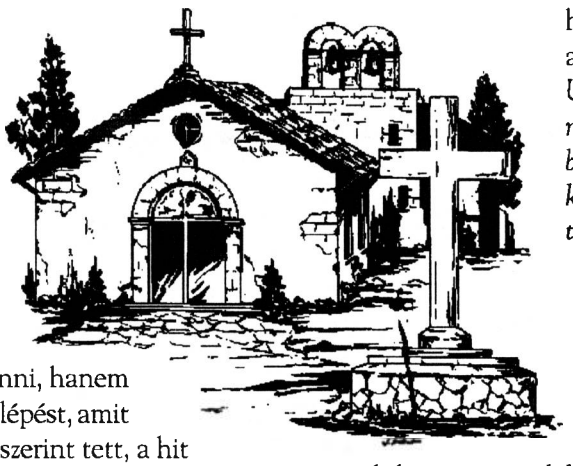
Ez a sors most azonnal elkezdődik, és aztán egyre szélesebben bontakozik ki: amikor közte és hitvese közt a fájdalmas félreértés közbelép... Amikor Betlehembe megy és ott ínségben és szegénységben életet ad gyermekének... Amikor a kereszt alatt áll...

Mária mindig Jézus mellett volt. Vele együtt átélt mindent, ami Őt érte. Élete az övé volt. De nem a valódi megértés módján; az írás világosan szól erről. Az a „Szent", akiről az angyali üzenet beszél (Lk 1,35) – milyen titokkal teli és Isten messziségéből származó ez a kifejezés! –, jött el hozzá. Mária neki adott mindent, szívét, becsületét, vérét, egész szeretetét. Átölelte, de Ő túlnőtt rajta, mindig magasabbra, föléje nőtt. Valami

messziség teljesedik ki Fia körül, a „szent" messzisége. Belőle él, de tőle eltávolodva. Mária ezt az utóbbit biztosan nem értette meg. De hogyan is érthette volna meg az élő Isten titkát? Egyet azonban tudott, ami a földön keresztény értelemben fontosabb, mint a megértés, és ami Istennek ugyanazon erejéből jöhet csak létre, amely a maga idején a megértést megadja: **hitt**, éspedig akkor, amikor a szó igazi és teljes értelmében még talán senki sem hitt. Ha valami az ő nagyságát megmutatja, az rokonának felkiáltása: *„Boldog vagy, mert hittél!"* (Lk 1,45).

Mária hitt. És hitét mindig újra és újra fel kellett szítania. Egyre erősebben, egyre keményebben. Hite nagyobb volt, mint bármely emberé is valaha.

Ábrahám hitének félelmetes magasságában áll előttünk, de Máriától Isten többet kívánt, mint Ábrahámtól. Mert „a Szent", aki belőle származott, aki tőle eltávolodva nőtt fel, föléje emelkedett és leszakadt tőle, végtelen távolságban élt. Az Ő nagyságába vetett hitében aszszonyi módra meg nem tántorodni, pedig ő szülte és táplálta és látta tehetetlenségében... és hozzá szeretetében meg nem fogyatkozni, amikor anyai gondoskodását elhagyta... és mindenről azt hinni, hogy így van ez rendjén, s mindebben Isten akarata nyilvánul meg... aztán nem abbahagyni, nem kicsinyessé lenni, hanem továbbra is kitartani, és minden lépést, amit Fia az Ő megfoghatatlan Én-je szerint tett, a hit erejében vele együtt megtenni: ez volt Mária megfoghatatlan nagysága.

A Nevelő

Amikor világossá lett, hogy Mária várandós, József, a férfi, akinek eljegyezték, el akart válni tőle, mert azt hitte, hogy megszegte a neki tartozó hűséget. És a jelentés még dicséri is Józsefet, hogy titokban akarta elbocsátani, mert *„igaz ember volt"* és bizonyára nagyon szerette őt (Mt 1,19). Annyira hozzáférhetetlenül mély volt az az esemény, hogy Mária semmiféle módot sem talált arra, hogy akárcsak jegyesének is elmondja, és így Istennek magának kellett Józsefet felvilágosítania... Az idő halad. József, az Istentől kapott tanítás után, magához veszi jegyesét. És milyen mélyre kellett hatolnia ennek a tanításnak e csöndes férfiú lelkében! Mi mindennek kellett végbemennie benne, mire megértette, hogy Isten tette rá kezét feleségére, és hogy az Élet, amelyet hordoz, a Szentlélektől van! Akkor kelt életre a keresztény szüzességnek nagy és boldogító titka (Mt 1,19-25).

Előfordulhat, hogy valaki ellenérzést érez a Megtestesülés gondolatával szemben. Talán kész azt, mint valami kedves, mélyértelmű hasonlatot elfogadni, de nem szóról-szóra vett igazságként. Ha valahol a hit birodalmában, akkor itt támadhat kétely. Ez esetben tiszteletteljes félelemmel gyakoroljuk a türelmet. A kereszténység szíve-titkát nyugodt, várakozó, kérő figyelemmel akarjuk melengetni – mint József –, s akkor egyszer csak fel fog tárulni előttünk értelme. Legyen segítségünkre ez a bölcs mondás: „A szeretet művel ilyen dolgokat!"

Az előfutár

Az Úr előtt egy hatalmas, de hozzá képest mégis elhalványuló alak áll: János, az előfutár. Lukács beszél arról a titokról, mely születését körülveszi: hogyan adja őt Isten szüleinek, mikor azok már előrehaladott korban vannak, azzal az ígérettel, hogy ő *„nagy lesz az Úr előtt, bort és részegítő italt nem iszik, és már anyja méhében betelik Szentlélekkel. Izrael fiai közül sokat megtérít Urához, Istenéhez. Illés szellemével és erejével fog az Úr előtt járni, hogy az atyák szívét a fiak felé fordítsa, az engedetleneket az igazak belátására vezesse, s így előkészítse a népet az Úrnak."* Mindnyájan, akik hallják ezt, meg vannak hatva és csodálkoznak: *„Vajon mi lesz ebből a gyermekből? Mert az Úr keze volt vele"* (Lk 1,15-17 és 57-79).

Aztán így folytatja az írás: *„A gyermek növekedett és erősödött lélekben. A pusztában élt addig a napig, amíg nyilvánosan fel nem lépett Izraelben"* (Lk 1,80).

Nagy és igen nehéz életre kapott meghívást ez a fiú. Az Úr föléje helyezte kezét, és kiragadta mindenből, ami különben az emberi élethez tartozik, és a magányba irányította. Itt élt, mint egy elkülönített, a legszigorúbb lemondásban, lelkileg megerősödve, egész lényét arra a szent akaratra összpontosítva, mely feléje fordul. Ha ennek az életnek jellegzetes voltát meg akarjuk érezni, Sámuel és a Királyok könyveit kell felütnünk, ahol a korai prófétákról olvashatunk: Sámuelről, Illésről, Elizeusról, akik Isten Lelke által megragadva oly emberfeletti életet éltek. A legnagyobb magasságokba emelkedve, megragadhatatlan tudással megvilágosítva, a leghatalmasabb tettekre megerősítve, aztán ismét sötétségbe és tehetetlenségbe taszítva, ahogy a Lélek

akarta. Oly nagysággal áldotta meg őket, mely túl van az emberi mértéken, és aztán megengedte, hogy megaláztassanak minden emberi megbecsülés alá. A maguk számára semmik, teljesen annak a hatalomnak a rendelkezésére álltak, mely őket kormányozta. A nép körében működő isteni vezetésnek a titkát voltak hivatva képviselni... Ebből a fajtából való János is, sorukban a legutolsó, de azzal a különbséggel, hogy az az esemény, amelyhez tartozik, már egészen közeli. Mindenütt érezhető annak a szele, amit az evangéliumok az *„idők teljességének"* neveznek. Mindenütt duzzad a jelen méhe, és befejeződött a várakozás ideje (Mk 1,15; Gal 4,4). János élete erről szól. Erre mutat rá. A próféták közt, akik a Messiásról jövendölnek, ő az, aki azt mondhatja: *„Nézzétek, Ő az ott!"*

Egy napon Jézus a Jordán mellett jár egyedül. – És mennyire megható Jézusnak ez a magányos útja! Még egyetlen hirdető ige sem hangzott el róla, még nincs vele tanítvány sem, még nyitva áll előtte minden, és felette lebeg a hatalmas nagyság, de János látja Őt messziről és feléje kiáltja: *„Nézzétek, az Isten Báránya! Ő veszi el a világ bűneit! Ő az, akiről mondtam: Utánam jön a férfi, aki nagyobb nálam, mert előbb volt mint én... Ő az, aki Szentlélekkel keresztel. Én láttam és tanúskodom róla: Ő az Isten Fia"* (Jn 1,32-34).

Igen, ez az Előhírnök nagysága: Betekinthet az idők teljességébe: **„Ott van, Ő az!"**

Romano Guardini

Isten jelenlétének megérzése

- A lovas oktatástól a misztikáig -

III. rész: Itt van az ideje az igazság kimondásának!

Christian Parmantier interjúja Francoise Bouchard-ral, akinek Jézus „A szívek megtérésének üzeneteit" adta.

» *Francoise, az Úr elmagyarázta Önnek a túlvilágot, vagy megmutatta?*

« Nem mutatta meg, de beszélt a tisztítóhelyről, ahol sok lélek van. Közben elmondta, hogy mennyire fájdalmas dolog, ha valaki – földi élete után – megérkezik odaát, és észreveszi, hogy elrontotta az életét. Mert minden haszontalan volt annak, aki a bűn elkövetését választotta, a fényt visszautasítva. Az életet és javainkat Isten szolgálatára kaptuk.

Megmutatta nekem, mennyire szenvednek az idős emberek, akik nem találkoztak Vele, vagy kevélységből visszautasították Őt. A túlvilágra megérkezve ahelyett, hogy képesek lennének örülni a jövendő mennyei boldogságnak, szenvedniük kell, hogy megtisztuljanak, és kezdjenek megtanulni szeretni.

Amikor a földön szomjazol Istenre, és megtérsz, a tisztulás mindig fájdalmas dolog, de Isten megmutatja magát, táplál téged, és eltölt örömmel. A tisztítóhelyen a tisztulás sokkal keményebb...

» *És a mennyország?*

« Jézus beszélt nekem egy keveset a mennyországról a Tőle kapott karizma kezdeti időszakában. Amikor megkérdeztem Tőle, hogy mit csinálnak ott, nem unatkoznak-e, megígérte nekem, hogy én soha nem fogok unatkozni. Aki odakerül, az mind egy családot alkot, minden pillanatban szeretik egymást.

Azt mondtam Jézusnak, hogy nagy boldogság lenne számomra, ha a karjai között a Szívéhez simulhatnék, amikor megérkezem a mennyországba. De biztosan mindenki ezt kívánja, és Jézusnak nincsenek akkora karjai. Jézus akkor azt mondta: „Megígérem neked, hogy a Szívemhez simulhatsz." És én nagyon emberi módon ismételgettem: „Ez nem lehet igaz!"

» *Ön megengedi magának, hogy ellene mondjon Jézusnak?*

« Hát igen, ez az én nyomorúságom, a nyugtalanságom, a félelmem. Szörnyű arra gondolni, hogy ne jussak a mennybe, egészen közel Jézushoz...

» *Ez a félelem elmúlt már?*

« Már sokkal jobb, de időről-időre még beleesem. Jézus gyakran mond nekem nagyon világos dolgokat, me-

lyek meg fognak történni az életemben, ha elfogadom az Ő Akaratát. De emberileg, amikor minden lehetetlennek látszik, amikor minden ellened lázad, semmi kiutat nem látsz, akkor a hit meginog. Mégis hallom Jézus erős, világos és kedves hangját, tudom, hogy ez Ő, és találok rá módot, hogy azt mondjam neki: „Ha X nem teszi meg a te akaratodat, ez a dolog nem valósul meg." Akkor Jézus megerősít engem, hogy meg fog valósulni. Akkor bocsánatot kérek Jézustól az én gyenge hitemért. Megígérem Neki, hogy ez többet nem fog előfordulni. Mégis visszaesek. Az évek során fokozatosan mégis egyre inkább rájövök, hogy Istennek semmi sem lehetetlen. Milyen nyomorúság, hogy ennyire hiányozzon belőlem hit.

» *És ez az Ön jellemének köszönhető, vagy sebzett természetének?*

« Azt hiszem, hogy a félelemnek. Mert azelőtt gyakran szenvedtem. Jézus tudtul adja azokat az eseményeket, amelyek világosságot és boldogságot fognak hozni az életembe, még ha megpróbáltatások árán is. A végén tudom, hogy valami jó dolog fog kijönni. De mindig fájdalmat okozott, hogy merjek remélni. Jézus mindig azt mondta nekem: „Csak merj remélni!"

» *Ez tehát a sérülések vége?*

« Igen, például a Közösségért, amit meg kell alapítanom, Jézus azt mondta, hogy ez egy olyan oázis, ami enyhíteni fogja azokat, akik szomjaznak és keresik az igazságot az elvakultságnak ebben a korszakában. Ez nagyon megörvendeztetett engem, de a konkrét megvalósításban felmerült nehézségek előtt egy icipicit kételkedem. Holott teljesen tudtam, hogy minden úgy lesz, ahogy Jézus akarja. Az Úr úgy mondta nekem: „Engedd magad szeretni!"

» *És most megértette, hogy mi az Ön missziója?*

« Hát az, hogy egyszerűen élni a mindennapokat Jézus tekintete előtt, a csendben, a kicsiségben és az állandó imában. Majd segíteni azokat, akiket Jézus utamba küld, az elveszetteket, akik bűnben élnek anélkül, hogy ezt be akarnák ismerni. Ez a gyöngéd szeretet üzenetének hordozása, különösen Franciaországban, majd más országokban is. Minden összejövetel után látom ennek az üzenetnek a gyümölcseit. Jézus táplálni akarja az Ő népét, és minden eltévedt bárányt vissza akar vezetni önmagához. Mindent meg kell tennem, hogy előkészítsem ezt az alapítást (a Közösséget), hogy a lehető leggyorsabban meglássa a napvilágot. Azzal is foglalkoznom kell, hogy imádkozzam száznegyven imacsoportunkért („Jézus gyengédségének üzenetei") és felszólítsam a lelkeket, hogy alakítsanak újakat. Mindenütt, ahol imacsoportok vannak, árad a kegyelem. Ezek azok a kis fények, melyek megvilágítják a sötétséget. Jézus azt mondja: „Bármilyenek is legyenek, mind induljanak útnak, hogy hirdessék az Evangéliumot, és leplezzék le a bűnt, különösen a fiatalok előtt, akiket a gonosz elvakított." Jézus azt mondja, hogy az emberek gyakran engedékenyek a bűnnel szemben. A keresztények semmit sem mernek mondani a bűnnel szemben, pedig a szeretet az, hogy megmondjuk az embernek, hogy a kárhozat útján jár, mert befogadta az ördögöt.

» *Meg kell mondani az Igazságot?*

« Azt kell javasolni, hogy mondják meg, és ne féljenek. Meg kell felelnünk keresztségi küldetésünknek, és hirdetnünk kell az Evangéliumot. Ha nem, akkor azok közé tartozunk, akik cserbenhagyták Jézust a kereszten. Isten azt mondja nekünk, most mernünk kell szólni! Nem szabad csak imádkozni és várni, hogy Isten megnyilvánul. Jézus arra használ minket, hogy rajtunk keresztül megérintse a lelkeket. Ki kell mondanunk az igazságot, hogy megmentsük a lelkeket, még ha el is utasítják, vagy vádolnak is emiatt. Jézus visszajön, és most, a mi időnkben nem kell félnünk.

Egy példa. Egy asszonynak van egy 18 éves fia, aki bűnös kapcsolatban él egy lánnyal. Ez az asszony maga bérel neki egy lakást, hogy a két fiatal együtt élhessen bűnben. Bár ez az asszony naponta imádkozott fia megtéréséért, ugyanakkor ő biztosította számára a lakást a bűnös életre. Egyik nap azt mondta nekem Jézus: „Nem tudom meghallgatni az imáját, tűrhetetlen, hogy ez az asszony arra kérjen engem, szabadítsam meg a fiát, amikor maga segíti őt a súlyos vétekben, megkönnyítve számára a kárhozat útját. Ezért nem tudok az imádságára válaszolni." Én szóltam ennek a nőnek, aki megértette súlyos tévedését. De mennyire nehéz egy ilyen hibát jóvátenni.

Néha elénk hoz Jézus olyan embereket, akik a bűn útján járnak, és emiatt el fognak veszni. Nem mondhatjuk Jézusnak, hogy szeretjük Őt, ha visszautasít-

juk segítségét ezektől a lelkektől. Ha Jézust szeretjük, szeretjük testvéreinket is, annyira, hogy minden áron meg akarjuk őket menteni. **Megmentésük első eszköze az, hogy megmondjuk nekik az igazságot**, felkínáljuk az üdvösséget. Jelenleg sok embert, sok papot azért üldöznek, mert megmondják az igazságot, nem kötnek kompromisszumot a gonosszal. Jézus azt mondja, hogy ezek az Ő igazi szolgái.

» *Mi a helyzet az egyházi intézményekkel?*

Egy tekintélyes teológus és más személyek is többször írtak már egyházmegyém egymást követő püspökeinek, kérve, hogy fogadjanak engem. Ez éveken át tartott, választ nem kaptam. Majd találkozhattam a püspök helyettesével, aki nagyon szívélyes volt hozzám, és nagyon készséges. Úgy találta, hogy amit neki az üzenetekről mondtam, az nagyon emlékezteti őt a Gyermek Jézusról nevezett Szent Terézre. Azt mondta, hogy ő jogosult feljegyzéseket készíteni a beszélgetésünkről, és beszámol a püspöknek. Több év óta semmi új nem történt.

Majd néhány ember, akik közel álltak hozzám, nagyobb lendülettel kezdett küzdeni. Ezután nagyon gyorsan jött a hivatalos értesítés 2005-ben. Ezt követően sok megtérésről szóló tanúságtételt küldtem el a püspöknek, de még mindig nem fogadott.

Nagyon sok papot, szerzetest és szerzetesnőt mélyen megérintett a gyengédség üzenete. A papokat segítette papi hivatásukban, és szívüket újra lángra lobbantotta.

Most azért vagyok itt, hogy teljesítsem Isten akaratát, és tanúságot tegyek ott, ahová meghívnak. Jézus azt mondta nekem, hogy sürgős elvinni ezeket az üzeneteket, és közösségi házak alapításán dolgozni. Táplálni kell a szomjazó lelkeket, különösen azokat, akik nem találnak elég pásztort, akik felvilágosítsák őket. Mindig arra kér Jézus, hogy mindenképpen engedelmeskedjek az Egyháznak, mert annak van joga eligazítani minket, mert ez az Ő Egyháza, melyet nagyon szeret. Soha nem kérte tőlem, hogy a katolikus Szent Egyházzal ellentétes dolgokat tegyek meg... Jézus minden pillanatban lemondást kért tőlem és engedelmességet is az Ő akaratának, mivel Egyházának Ő a feje.

» *Az ördög a zavarkeltésen és a megosztáson kívül közvetlenül is beavatkozik-e?*

« Eleinte gyakran beavatkozott, mert az én hitem rettenetesen hiányos volt, nagyon féltem, stb. Egy napon Jézus megelégelte, és azt mondta: „Te csak azzal törődj, hogy szeress engem, az ördöggel én fogok törődni. Megtiltottam, hogy ártson neked, úgy tekintsd, mint egy kellemetlen legyet." Megérttette velem, hogy az ördöggel nem kell túl sokat foglalkoznom... Ettől a naptól fogva ez befejeződött. Az ördög támadásai megmaradtak azokon keresztül, akik még nem tértek meg, de mindig segítségemre van Szűz Mária. Én már nem az ördögre nézek, nem vele foglalkozom, szinte nem is beszélek róla, mert Isten azt akarja, hogy Őrá nézzek, a végtelen szeretet felé, ne pedig a sötétség felé, és ne arra, aki magával ránt a halálba.

» *Mi a lényeg abból a sok mindenből, amit Ön személyesen kapott?*

« Ez a bensőséges és átformáló kapcsolat Jézussal, az állandó ima. Még a munka, minden földi dolog, a barátságok is, mindened, amid van, mindez semmi a Jézussal való bensőséges kapcsolathoz képest. Attól a pillanattól kezdve, amikor keresed a bensőséges egyesülést Vele, az Atyával, a Szentlélekkel, minden nyereséggé válik. Bármilyenek legyenek a megpróbáltatások, amelyeken átmész, semmi nem tudja elérni, hogy elveszítsd a békédet. Ezt a bensőséges egyesülést a csendben találod meg.

A lényeg az, hogy akarj egyre kisebbé válni, Jézust tenni az első helyre. Jézus egyre inkább a belső csendbe vonz engem, ez azért van, mert adni akarja a Szentlelket. Fokról fokra olyan látást ad nekem, ami elszakad a dolgoktól, és attól, ami a világban folyik, és én sokkal kevésbé nyugtalankodom. Már nem félek az élettől, és tudom, hogy az én hivatásom szeretni és segíteni az embereket, szilárdnak lenni, miközben találkozom Istennel, és teljes egészében az Igazságot választani. Napjaimnak Jézusnak kimondott tökéletes igenben kell telniük, ami minden béke és minden öröm forrása. Ha valaki kimondja ezt a tökéletes igent Istennek, akkor Ő mindig vele van, hogy az igazság és a szentség útján vezesse. Amíg valaki nem mondta ki az igent, csak vesztegeti az idejét. Jézus azt mondja, hogy nincs helye egy kétes igennek, mert akkor az ember boldogtalan, és az ördög azon munkálkodik, hogy egyre mélyebbre vezesse, hogy köntörfalazzon Isten előtt. Jézus előre látta, hogy még a kiválasztottak is el fognak bukni, akik megtértnek látszanak, ha megtartják az énjüket, a gőgjüket, a maguk akaratát... Nagyon kevesen vannak, akik elfogadják, hogy mindenben igent mondjanak Istennek. Ez azt követeli meg, hogy mindennap Őt szemléljük, hogy a szemébe nézzünk, hogy az Ő akaratát válasszuk. Ha nem szemléljük Őt, Isten nem fedi fel magát, tehát nem tudjuk Isten akaratát akarni, mert nem ismerjük azt: megtartjuk nagyon is emberi tekintetünket, mely nagyon szorosan a dolgokhoz tapad. A legfontosabb a bensőséges kapcsolat Istennel életed minden pillanatában, a többi másodlagos.

Minden megtérésben a belső tisztulásnak és az egyedüllétnek hosszabb-rövidebb ideje után Jézus visszavezet a világba, visszaadja a baráti kapcsolatokat, de ettől a pillanattól az ember kész arra, hogy Őt tekintse a legfontosabbnak, és a világban Őérte legyen.

Jézus arra hív minket, hogy az Ő tekintetében egyesüljünk más lelki családokkal, hogy valóban kommunikáljunk egymással, túl a kommunikáció külső eszközein. Ez megerősít minket, és lehetővé teszi, hogy együtt imádkozzunk. Jézus engem egyre egyszerűbb életre hív, távol a világ nyughatatlanságától, hogy egyre több helyet engedjek a Szentléleknek azért, hogy segítségére siethessek a világnak.

Ezután megismerjük Jézus keresztjét, azt a szenvedést, hogy látjuk az embereket, akik Őt visszautasítják, akik teljesen elhibázott, rossz életre vágynak...

» *Tehát az Ön küldetése ez a bensőséges kapcsolat Jézussal, a közösség, az imacsoportok megalapítása, és nagyobb összejövetelek tartása?*

« Igen. Jézus azt kérte tőlem, hogy tegyek tanúságot az összejöveteleken keresztül rendszeresen. Legyek eszköze annak, hogy jelenlétét adja a lelkeknek Franciaországban, de külföldön is. Az emberek megérzik Jézusnak ezt a szeretetét, gyengédségét, így Jézus azt kéri tőlem, hogy segítsek előkészíteni az Ő Uralmát a szívekben és dicsőségében, mielőtt feltűnik ez a ragyogó kereszt az égen (Mt 24,30), amit tudtunkra adott. Amikor itt lesz ez a ragyogó Kereszt, sokan rettenetesen fognak szenvedni, látván, mit tettek. Ezért van szüksége Jézusnak a mi segítségünkre most, mivel minél több lelket meg akar menteni. Ezért kell beszélnünk a hit fontosságáról!

Nekem azzal is foglalkoznom kell, hogy az embereket imacsoportok alakítására bátorítsam. A „Jézus gyengédségének üzenetei" csoportok, melyek ezt a Szent Gyengédséget sugározzák, akik a szentségimádásokból és dicsőítésekből táplálkoznak, mindenkinek tanúsítják, hogy ők találkoztak Isten Szeretetével.

Ami a „Jézus Krisztus Gyöngédségének Szíve" közösséget illeti, most sokat dolgozunk rajta. Ez a közösség a dicsőítésből, a szentségimádásból, a szemlélődésből fog élni, és az lesz a küldetése, hogy fogadja az Istenre szomjazó visszavonulókat, és a belső, lelki gyógyulásra szoruló embereket. Jézus ezek által a közösségek által szeretné a meggyengült embereket megszilárdítani... pontosabban azzal, hogy természeti környezetben, tengerparton, Brétagne-ban élnek, ahol megtanulják meggyógyítani őket azáltal, hogy fölfelé tekintsenek, és ne önmagukra.

Majd Jézus azt kérte, hogy hozzak létre egy társaságot, az „Isten gyöngédségének üzenetei"-t, hogy terjesszék a Gyöngédségnek ezeket az üzeneteit, és fogadják a segítséget a közösségi alapítványokra.

Mindannyiunk életében fontos az, hogy igent mondjunk Istennek. Mária által vagyunk képesek kimondani ezt az igent. Mária megtanít minket arra, hogy Jézus szemébe nézzünk, és ha az Ő szemébe nézel, képtelen leszel nemet mondani neki, annyira a Szeretet Ő. De ha nem szemléled Őt, emberi voltod kerekedik felül, gőgöd is, és könnyen mondasz nemet Jézusnak. A küldetést mégis a Jézus Szívével való bensőséges kapcsolat kialakulása után kapjuk, hogy ez ne emberi, hanem isteni küldetés legyen.

» *Ön kívánta ezeket a beszélgetéseket Jézussal?*

« Ó, nem, ilyen soha nem jutna eszembe, és nem is ez a fontos az én számomra. Amire vágyom, az Jézus jelenléte. Ő így jött el, ezzel a karizmával ajándékozott meg, és nekem egy élet sem elég, hogy megköszönjem Neki. Ezért áldott legyen a mi édes Jézusunk, dicsőség Neki mindörökké!

— VÉGE —

(A Parvis Verlag engedélyével közöltük.)

„Kérlek tehát titeket, éljetek méltó módon ahhoz a hivatáshoz, amelyet kaptatok, teljes alázatosságban, szelídségben és türelemben. Viseljétek el egymást szeretettel. Igyekezzetek megtartani a lelki egységet a béke kötelékében. Egy a test és egy a Lélek, amint hivatásotok is egy reménységre szól. Egy az Isten és mindeneknek Atyja, aki mindenek fölött áll, mindent áthat, és mindenben benne van." (Ef 4,1-6)

Hogyan lehet egyedülállóként értékes, teljes és termékeny életet élni?

Évekkel ezelőtt Tomislav Ivancic „Találkozás az élő Istennel" című könyvében olvastam egy belső gyógyulásról szóló imában a következő mondatot, mely az egyedülállóknak szólt: „Szemléld Őt hosszasan, amíg csak nem érzed, hogy életed az Ő ajándéka, és hogy máris teljes, termékeny, értékes." Ekkor kezdtem el először gondolkozni azon, hogy mit is jelent ez? Lehet egyedülállóként értékes, teljes és termékeny életet élni?

Egyáltalán, miért kérdés ez?

Mert a közvélemény szerint az egyedülálló életforma nem értékes, nem teljes, nem termékeny, és ezt mi is elfogadjuk. Általában értékesnek gondoljuk a házasságot, a papságot, a szerzetességet, pedig sokan élnek egyedül (például azért, mert nem mennek bele bármilyen kapcsolatba). **Teljesnek** gondoljuk egy férfi és egy nő házastársi kapcsolatát, pedig Isten nélkül ez sem lehet teljes. **Termékenynek** gondoljuk azt, aki biológiailag ad életet, pedig ez a termékenységnek csak az egyik formája.

Jézus – és sok szent (például Goretti Szent Mária, Szent Ágota, Szent Ágnes) – egyedülállók voltak. Az ő életük nem értékes, nem teljes és nem termékeny?

Értékes

- Kinek az értékrendje szerint nézem ezt az életformát? Kinek az értékrendje fontos számomra? A közvéleménynek, a munkatársaknak, a szomszédoknak vagy Istennek?

- Istennek mindenkiről van egy terve, egy álma, egy vágya, amit el kell kérni tőle, kitartóan kell imádkozni érte. Az „titok", hogy kinek-kinek miért pont ezt vagy azt az életformát szánta, de az üdvösség szempontjából a legjobbat akarja mindenkinek. Az életben sok emberi találkozással vagyunk megajándékozva, pont a házastársról „felejtkezne" meg az Úristen? Isten boldognak akar látni minket már itt, a földi életünkben is, akármilyen életformában élünk. De nyitottnak kell lenni mindig Isten akaratára, mert új utakat is mutathat (egyes szentek életében így volt, például amikor özvegyen beléptek egy rendbe, mint Szent Rita, Boldog Jolán, Szent Kinga).

- Ha az értékrendben a férjhezmenés/nősülés központi helyet foglal el, beszűkül a gondolkodás, ez a kérdés válik az élet céljává. Ha valaki mindenhová társkeresési („hátsó") szándékkal megy el, nem tud szabad lenni ettől a problémától, és magatartása nem lesz természetes. Nem tud örülni a jelen pillanat ajándékainak sem (például a barátaival való kirándulásnak).

- A házastárs, a gyermek, a család – minden örömével és nehézségével együtt – Isten szép ajándéka, amiért imádkozni lehet, de „kierőszakolni", főleg a bűn útján, nem szabad. Ilyen esetben az ember – a saját akaratát keresve – letér az isteni akarat útjáról, még akkor is, ha kimagyarázza a tetteit, döntéseit (például egy házas emberrel való kapcsolat esetén).

- Fontos az életállapot elfogadása, az Istennek való „megbocsátás", ha esetleg nagyon más volt az ember terve az életével (belső gyógyulásért való ima). De az elfogadás után is lehetnek időnként nehéz pillanatok, alázattal el kell fogadni ezt is. (A másik kertje nem biztos, hogy zöldebb, például időnként egy családos ember is átélhet magányosságot, ezért inkább egyedülállóként szeretne élni).

- Aki enged a negatív gondolatoknak, aki keserűséget hordoz magában, (például „selejt vagyok, csúnya vagyok, nem kellettem senkinek, minek szaporodjon az ilyen" stb.), nem tudja az egyedülálló életformát értékesnek látni. Ha valaki „belehergeli" magát ezekbe a gondolatokba, akkor ez kisebbrendűségi komplexust, szomorúságot, irigységet okozhat, ami negatív irányba befolyásolhatja az emberi kapcsolatokat is (például barátságot). Istennek minden negatív gondolatra van egy pozitív válasza, amit meg kell hallani. Ő mindenkit egyedinek, értékesnek és megismételhetetlennek tart, és így is néz ránk, hiszen Ő alkotott minket.

- Ha valaki nem anya és feleség, illetve nem apa és férj, ettől függetlenül még értékes Ember lehet: vagyis Nő, illetve Férfi. Ez vonatkozik a megjelenésére (például az öltözködésére), a magatartására, stb-re normálisan, egyszerűen, tisztán megélve, olyan „Máriás", illetve „Szent József" módon.
- Ez az életforma nem rosszabb vagy jobb, értéktelenebb vagy értékesebb, nehezebb vagy könnyebb, mint a családos. Minden attól függ, hogy ki, hogyan éli meg.
- A család, a társ, a gyerek utáni erős vágy nem biztos, hogy egyértelmű jele annak, hogy valakinek a házas életformára van hivatása.
- Valaki ne azért akarjon szerzetbe lépni, mert nem tudott megházasodni, és csak ezt a két életformát tartja értékesnek. Ha valaki hivatás nélkül lép be egy rendbe, nem lesz boldog szerzetes.

Teljes

- Minden életforma csak az Istennel való kapcsolatban lehet teljes (a családos is).
- Az egyedülálló ember jele annak, hogy az ember élete több, mint egy férfi és egy nő kapcsolata. A mennyországban nem nősülnek és nem mennek férjhez, mégis örök boldogságban élnek.

- Az egyedülálló, egyedül élő ember nem félember! Nem szabad félni az egyedüllététől, a pozitív oldalát kell látni. Egyedülállóként több idő van az Istennel való kapcsolat ápolására is, hiszen az idő és a szív nincs megosztva. Ez nemcsak a kolostorokban élő szerzetesek kiváltsága, lehet így élni a világban is. Ez tulajdonképpen ajándék, hiszen az „Ajándékozóval" való találkozásra több alkalom van.
- Egy házasság nem megoldás minden problémára (például valaki fél egyedül lenni, vagy valakinek nincs munkája, pénze, lakása, és a kiutat ebből csak a házasságban látja).
- Az egyedül élőknek legyenek jó emberi kapcsolatai, melyek kiteljesítik az ember életét (barátság, közösség, munkatársak, rokonok stb.). Lehet kezdeményezni közös programok megszervezését is (például kirándulást, ünneplést), nemcsak arra várni, hogy meghívják az illetőt.
- Az egyedülálló életforma nem teljesen egyenlő a magányossággal, csak abban az esetben, ha helytelenül éli meg valaki. Ezt a két kifejezést sokszor – helytelenül – hasonló fogalomként használják, pedig nem ugyanazt jelenti. Egy rosszul működő házasságban is lehet valaki magányos.

Termékeny

- A mindennapi munka legyen olyan, melyben lelki síkon megélhető a termékenység, ami gyümölcshozó, amiben adni lehet. Ha a napi munka nem ilyen, keresni kell a munkán kívül valami tevékenységet (például segítés a családban vagy a barátoknak, gyermekőrzés, kórházi beteglátogatás, karitasz, máltaiak stb.).
- Termékenységet jelenthet az alkotás, valaminek a létrehozása. A kreativitásnak sok formája lehet (például megtanulni főzni-sütni, barkácsolni, önálló otthont kialakítani stb.).
- A termékenység lehetőségét mindenki hordozza, az is, aki nem ad biológiai életet. Ez a növényvilágban is így van.
- Az egyedülálló életformára alkalmassá kell válni: az isteni segítség mellett szükség van emberi erőfeszítésre is, vagyis dolgozni kell magán az embernek is.
- Nem jó, ha valaki felnőtt korára is „nagy gyerek marad", nem nő fel, mert akkor tényleg vénlány, illetve agglegény az illető. Legyen – ha lehetséges – az otthona önálló (amit fenn kell tartani, a pénzt be kell osztani, el kell tudni látni magát az embernek, stb.). A személyiség kibontakozásához szükség van a szülőktől való „elszakadásra" is, az önálló életformára (persze a szülőket segíteni kell, ha szükséges). Ha valaki nem képes az önálló életre, nehézsége lenne egy házasságban is.
- Fontos az „otthonérzés" kialakítása: otthon lenni az Istenben – ami a rendszeres imaélet segítségével sikerülhet – és otthon lenni a saját környezetében, a lakásában is, vagyis a megpihenés helyein.
- Aki értékesnek, teljesnek és termékenynek tudja látni az egyedülálló életformát, boldogabb ember lesz, és könnyebben tudja ezt felvállalni a világban is, ahol a közvélemény esetleg nem így gondolja. De ettől függetlenül továbbra is lehetnek nehéz pillanatok, melyek megélésében nincs egyedül az ember. Még akkor sem, ha időnként „csodabogárnak" nézi a világ azt, aki más, mint a többség.

„G"

Könyvek, melyek ezt a témát érintik:

- **Jo Croissant:** „A szív papsága, a nő hivatása";
- **Michel Quoist:** „Így élni jó" („Élhetsz egyedül vagy házasságban, csak az önző hibázza el az életét" című fejezet);
- **Anselm Grün:** „Élet az Életért".

A mennyei Atyával egyesülten élünk

Jézus mennyei Atyjával egyesülten élt. Állandóan Istenre gondolt, imádkozott Hozzá, és figyelt arra, amit Tőle hallott. Amit Jézus tett, Isten szeretetéből tette. Amit kívánt Tőle a mennyei Atya, azt hűségesen megtette; az Atyától kiszabott szenvedést is türelmesen elviselte. Mindenért hálát adott; minden szükségben Őrá bízta magát. Mindig tudta: mennyei Atyám oltalmaz.

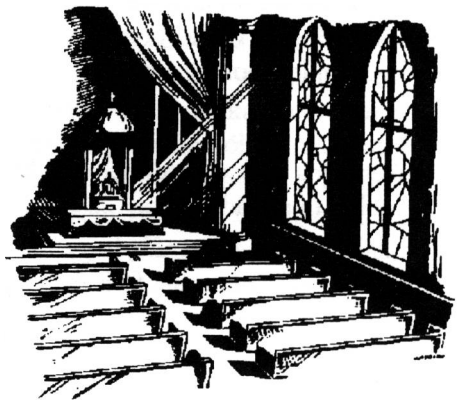
Mikor Jézus virágokat és madarakat látott, eszébe jutott: az Atya tette széppé, az Atya táplálja ezeket. Mikor emberek jöttek hozzá: az Atya szereti őket, én is szeretni akarom őket úgy, ahogy mennyei Atyám; meg akarom mutatni nekik a Menny felé vezető utat.

Jézustól akarjuk megtanulni, hogyan kell Istennel élni. Ez a legfőbb és a legfontosabb az életünkben. – Gyakran akarunk Istenre gondolni – szívből szeretni Őt – Neki örököt szerezni.

Hogyan élünk Istennel:

- Örömmel gondolunk Istenre.
- Gyakrabban üdvözöljük Istent.
- Örömöt szerzünk Istennek.
- Szívesen hallgatjuk Isten üzenetét.
- Kiöntjük Isten előtt a szívünket.
- Bármilyen jóért rögtön hálát adunk Istennek.
- Isten vezetésére bízzuk magunkat.
- Teljes bizalommal kérünk Istentől.
- Többször megkérdezzük Istentől: mit akarsz most tőlem?
- Teljesítjük Isten akaratát.
- Munka közben mondjuk: mindent érted, Istenem.
- Úgy bánunk a többekkel, mint Isten gyermekeivel.
- A kísértésben is kitartunk Isten mellett.
- Ha elestünk, rögtön kérjük Isten bocsánatát.
- Ha szerencsétlenség ért, szentül hisszük: Isten jóra fordítja.
- Minden nehézséget elviselünk Istenért.
- Sosem felejtjük: Isten útjait csak odaát érthetjük meg.
- Boldogok vagyunk hogy Isten szeret minket.
- Örülünk az örök életnek Istennél.

Fontold meg:
Isten gyermeke mennyei Atyjával él.

Mit gondolsz és mit teszel:

- amikor derűs élményed van;
- amikor munkába kezdesz;
- amikor felismered a kötelességedet;
- amikor valami gond terhel;
- amikor valami jól sikerült;
- amikor nem tudod, mit kell tenned;
- amikor megbetegszel;
- amikor áldozatot kell hozni;
- amikor bűnt veszel észre;
- amikor valami rosszul sikerül;
- amikor a szenvedéssel találkozol.

Vezérmondat:
életem Istennel: Isten akarja, hogy szívesen gondoljak Rá, szeressem és akaratát megtegyem.

Vizsgáld meg magadat:

- Hogyan élek mennyei Atyámmal?
- Mit felejtek el gyakran?
- Mire akarok ügyelni, különösen a közeljövőben?

Klemens Tilmann

Jézus megsegít mindenkit, aki kéri Őt

Jézus Krisztus mint „orvos" jött a „betegekhez". Lelkünk minden szorongattatásában, szükségében és bajában nyugodtan fordulhatunk Hozzá segítségért! Mert *„nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek"* (Mt 9,12).

Milliók tanúskodnak arról, hogy Jézus meggyógyította lelküket. Sokak bár a végsőkig kétségbe voltak esve, de ma már ismét jókedvűek, vidámak; bár mély depresszióban gyötrődtek, de ma mosolyogni, nevetni tudnak; alkoholisták megszabadultak az alkohol rabságából; hirtelen haragú, indulatos emberek szelídekké váltak; érzéki emberek felfedezték a lelket és kordába fogták a test kívánságait. Isten megváltoztatta őket! Isten maga lépett közbe.

Ő ma is hat, mert hatalmas és véghezviszi, amit akar. Isten világossága erősebb volt, mint a kábítószer és a kétségbeesés. Jézus az Üdvözítő, a Gyógyító. Ő téged is meggyógyít, ha Hozzá jössz és kéred, hogy meggyógyítson!

Sokan kételkednek abban, hogy kérésükkel Jézushoz merjenek fordulni, mert méltatlannak tartják magukat erre. Életük Isten-nélküli és sokszor becstelen is volt. Most már nem hiszik, hogy Isten még egyszer meg fog könyörülni rajtuk.

Barátom, ne félj, légy bátor, mert nem te keresed Istent, hanem Isten keres téged! **Ez az igazság!** Isten az ajtód előtt áll és kopogtat. Nyisd meg előtte lelkedet! Kezdd el kérni Őt! „Imádkozni" annyit jelent, mint „kérni". A teremtménynek ez a legősibb, legtermészetesebb tevékenysége. Azt kérd Istentől, amit a saját erődből nem tudsz megtenni! Azt, ami saját erődből lehetetlen! Istennek semmi sem lehetetlen! **Ő meg fog hallgatni téged!**

A „csoda" mindazoknak ismertetőjel, akik hisznek Istenben. A csoda úgy tartozik a hithez, mint a virág a növényhez. A csodában ismered fel, hogy Isten működik benned és hogy útban vagy Isten felé. A csoda a mennyország kezdete, a mennyország előíze. Isten így mutatja meg, hogy veled van, benned van és hogy gondoskodik rólad. Ő szeret téged, tevékenykedik érted, gondoskodik rólad, veled van mindig. Ő megmutatja neked a mennyországot, amit számodra készített elő. Továbbá Isten maga mondja neked: „Már most beléptél a mennyek országába!" Milyen csodát tesz veled Isten, amikor eljutsz a hit elnyerésére? Barátom, ha hiszel, akkor szíved teljesen nyitva van Isten számára. Akkor maradéktalanul készen vagy arra, hogy Istent teljes szívedből befogadd, akaratát megismerd és azt végre is hajtsd. Ha hiszel, akkor házad ajtaja nyitva van, és Isten be tud lépni hozzád. Ő nem jön üres kézzel! Magával hozza szeretetét! Ez az első csoda életedben: éspedig az, hogy mostantól kezdve **tudsz szeretni**! *„Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által"* (Róm 5,5). Egyszerre a szeretet emberévé, a béke emberévé, a hűség emberévé, a jóság és a szelídség emberévé, a megbocsátás emberévé fogsz válni. Ez a csodálatos az új az életedben. És a többiek ezt fogják mondani rólad: „Nézzétek, ez egy igazi hívő ember!"

Ha igazán van hited, akkor teljes bizalommal fogsz imádkozni gyermekeidért. Akkor azt is tudni fogod: Isten meg fogja őket menteni! A legnagyobb vihar közepette is a Mennyei Atyához fogsz fordulni és tudod: Ő meg fog minket menteni! **„Ne féljetek!"** Halálfélelmedben is Mennyei Atyádat fogod hívni, és Ő akkor egy angyalt fog küldeni hozzád, hogy megerősítsen téged. Barátom, ezek Isten csodái: Isten működik, tevékeny! Ő tesz valamit érted! Meghallgat, ha kéred! „Látni" tudod Őt, mert tett valamit életedben.

Ha van hited, akkor Isten megvilágít téged fényével! Belátást ad a dolgok lényegébe, sugallatokkal fog elhalmozni, megadja neked a bölcsesség és a kinyilatkoztatás lelkét. Olyan összefüggések fognak előtted feltárulni, amelyet különben senki sem lát meg. Olyan megoldásokra jössz rá, amelyre senki sem gondolna.

Isten bölcsességet ad neked! Kinyilatkoztatja neked az igazság mélységeit. Barátom, csodálatos dolgokat fogsz átélni!

Ha van hited, akkor Isten saját erejét tudja kölcsönözni neked, a magasság erejét. Ez kimagasló ismertetőjel lesz életedben: megkapod a tökéletes önátadáshoz szükséges erőt, önmagad teljes felajánlására! Erőt kapsz az áldozatvállalásra. Még a legnehezebb kereszt viselésére is lesz erőd és nem fogsz megtörni a kereszt súlya alatt! Jézus *„könnyűvé teszi terhedet"* (Mt 11,30), és az Ő „igája" alatt nem fogsz összeroskadni! Mert Isten ereje lesz benned! Ez az ismertetőjele a mennyországnak: **helyt fogsz tudni állni!** Nem fogsz tönkremenni, elpusztulni! Dicsőíteni fogod Istent, még a kereszt alatt is!

Barátom, ha van hited, akkor Isten Szentlelke jön le életedbe „tűzzel" és lángoló lelkesedéssel, erővel és viharral. Ez lángra fogja gyújtani lelkedet. Isten szeretetét fogod érezni magadban. Az emberek hinni fognak neked, ha Jézus Krisztusról fogsz nekik beszélni!

Ha Istennek teljesen megnyitottad szívedet, akkor Ő is a maga teljességében tud belépni az életedbe, meg tud téged gyógyítani és megszabadít minden sötétségtől. Meg fog szabadítani a gonosztól és új szívet ajándékoz neked.

Isten mindezt Jézus Krisztus által hajtja végre. Ha befogadod Krisztust az életedbe, akkor Ő fog benned lakást venni. Barátom, ismersz olyan embert, aki Jézus Krisztust, mint az élő Istent fogadta be életébe? A Jézus Krisztusban való hit nemcsak abból áll, hogy te egyszer s mindenkorra elfogadtad Őt életed Uraként, hanem abból, hogy az Ő uralmának elismerését nap mint nap megújítod és akaratát óráról órára megvalósítod. Életedet valóban és teljesen Jézusnak kell átengedned, hogy Ő tudjon uralkodni a te életedben! A Jézus Krisztusban való hit az ajtó, amit te nyitsz meg Neki! De ezt az ajtót mindennap ki kell nyitnod a számára! Nyisd meg szívedet Jézusnak! Ez megtörténhet az imádságban, de megtörténhet akkor is, ha olvasod az Evangéliumot. Barátom, hallgass oda, figyelj oda, hogy mit mond neked Jézus! Olvasgasd, amit Jézus mondott! Nyisd meg szívedet az Ő számára! Hogy eljött hozzád, annak az lesz az ismertetőjele, hogy egyszerre csak örömöt érzel, ami el fogja tölteni a szívedet. Ha azt teszed, amit Ő mond, akkor boldog leszel, az öröm nemcsak eljön, de meg is marad szívedben.

Az adventi idő a kegyelem ideje. Isten keres téged és te keresed Istent. Ő az ajtód előtt áll és kopogtat. Fogadd be Őt! Higgy Jézusban és kérd Őt, hogy segítsen meg téged! Jézus az Ő életében számtalan emberen segített, és napjainkban is számtalan ember tesz tanúbizonyságot Jézus segítségéről. Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma, és örökké! Fordítsd Hozzá szívedet! Akkor Ő eljön hozzád. Bízd reá minden bajodat, szükségedet! Akkor biztosan melletted lesz.

Napjainkban egyre radikálisabb lesz a hitetlenség, de a hívők hite is egyre mélyebb. Ezért világít a fényesség erőteljesebben a sötétségben, mint ezelőtt bármikor.

Dr. Herbert Madinger

Derűs hétköznapi hálaadás

Tudjátok mit? Nincs is olyan rossz napom. Tulajdonképpen hálás vagyok, hogy:

- Fizethetek adót – mert ez azt jelenti, hogy van munkahelyem.
- Takaríthatok a tegnapi vendégek után – mert vannak barátaim.
- A templomban a mögöttem ülő hölgy hamisan énekelt – eszerint még hallok.
- Csak messze találtam parkolót, mert lám – úgy látszik – még tudok járni és autóm is van.
- Kissé szűkek már a ruháim – mert bőségesen van mit ennem.
- Ablakot tisztíthatok, levihetem a szemetet, lesöpörhetem a járdát – hiszen van lakásom.
- Öt szatyorral jövök haza a bevásárlásból – mert van mit venni, van miből, és még haza is tudom vinni.
- Megint tele van a szennyeskosár – mert van ruhám, amit fölvehetek.
- Meghozta a postás a fűtésszámlát – mert melegedhettem.
- Este fáradtan dőlök az ágyba – mert tudtam dolgozni és van ágyam.

Isten ajándéka a gyermek

Nemrégiben édes kis fiúcskának adtam életet, s ehhez az eseményhez életem sok szép élménye kötődik, melyekkel Isten ajándékozott meg. Tapasztalataimat, örömömet szeretném megosztani az olvasókkal. Remélem, egy-egy gondolat kapcsán többen is ráismernek az Úr jelenlétére saját életükben.

A legtöbb ember családi háttere sajnos gyakran hordoz feszültségeket, sérüléseket, melyeket generációkon keresztül örökítünk át utódainkra. Sajnos azt mondhatom, hogy szinte erőszakkal adjuk tovább a negatív mintákat. Például egy nehéz, vagy a tapasztalthoz hasonló szituációban, a sérüléseink miatt, fájó élményeink gyermekünkre való erőszakos ráolvasásával igyekszünk megóvni őt a lehetséges következményektől. Észre sem vesszük, s már adjuk is tovább a negatív mintát.

Isten három fiúgyermekkel ajándékozott meg. Az elsőnél nem, a másodiknál félig-meddig voltam megtérve. A harmadik fiút Jézusnak ajánlottam már állapotosságom kezdetén. Így össze tudom hasonlítani, milyen a gyermekvállalás Istenre tekintve, s milyen nélküle.

Kamasz koromban és még később is úgy gondoltam, hogy a gyermekvállalás borzasztó dolog, nehéz küzdelem, milyen jó, hogy nekem nincsenek ilyen gondjaim. Azt hiszem, jócskán hasonlított felfogásom korunk fiatalságának gondolkodásmódjához. Akkor még nem tudtam, hogy hozzáállásom saját rossz gyermekkori emlékeimnek (elvetettség tudatomnak), szüleimtől átvett lelki örökségeimnek, meg nem bocsátásaimnak, az eredendő bűnnek a következménye. Akkor még nem találkoztam az Atya gyermekek iránti odaadó szeretetével:

„Íme, az Úrnak öröksége, a fiak; az anyaméh gyümölcse: jutalom. Mint a nyilak a hősnek kezében, olyanok a serdülő fiak. Boldog ember, aki ilyenekkel tölti meg tegzét; nem szégyenülnek meg, ha ellenséggel szólnak a kapuban."
(Zsolt 127,3-5)

Saját beállítottságomnak és – persze az első gyermeknél általánosnak mondható – tapasztalatlanságomnak, félelmeimnek köszönhetően, az imádságos élet hiányában minden lelki sebet öntudatlanul közvetítettem számára. Ma is ezeket gyógyítjuk Jézus Krisztus és a Szűzanya segítségével. Hosszadalmas, nehéz feladat, mely sok kitartást, türelmet, szeretetet igényel. Tudom, hogy minden embernél a gyógyulás valójában élethosszig tartó folyamat és jó esetben tudatos foglalatosság, de nem mindegy, hogy milyen sebekből és mennyiből kell, hogy felsegítsen Jézus.

A Szentlélek által mégis azt gondoltam már megtérésem előtt, hogy a Szűzanya bizonyára nem úgy hozta világra a kis Jézust, mint én. Nem lehettek ilyen fájdalmai és biztosan sokkal könnyebben ment a szülés, hiszen Isten volt Vele. Ma már tudom, hogy az eredendő bűntől is mentes volt, tehát nem sújtotta a fájdalommal való szülés átka. A fájdalommentesség azért is ötlött fel bennem, mert egy Fülöp-kurzuson épp a fájdalom és minden rossz elmúlásáról tanított az Úr:

Én vezettem az autót, mely tele volt utassal. Nyár lévén nyitva volt az ablak, és beszállt egy méhecske. Alaposan megcsípett. Nagyon fájt, de figyelnem kellett a vezetésre. Szinte öntudatlanul kezdtem el dicsőíteni Istent. Akkor tanított meg arra, hogy bármikor kellemetlen, fájó élmény ér, rögtön adjak hálát érte, s Ő átitatja saját jelenlétével, így mulasztva el a fájdalmat is. Dánielt is megsegítette Isten a kemencében:

„Ők azonban jártak-keltek a láng közepén, dicsérték Istent és áldották az Urat. Azarja pedig ott állt, és a tűz közepén imádságra nyitotta ajkát és így szólt: »Áldott vagy, Urunk, atyáink Istene, és neved dicséretre méltó és dicsőséges mindörökké!...« Megdöbbent ekkor Nebukadnezár király, sietve felkelt és így szólt főembereihez: »Nem három megkötözött férfit dobattunk a tűz közepébe?« Azok ezt felelték a királynak: »Úgy van, király!« Ő pedig így szólt: »Íme, én négy férfit látok, és azok szabadok, s a tűz közepén járnak-kelnek és semmi bántódásuk nincsen; a negyediknek olyan alakja van, mint egynek Isten fiai közül.«" (Dán 3,24-93)

Jóval megtérésem után ismét állapotos lettem. Eszembe jutott régi elképzelésem Jézus születéséről, s csakhamar megtapasztalhattam a Szentlélek csodálatos munkálkodását: egyik barátnőm kezembe nyomta Jackie Mize: Gyermekszületés természetfeletti módon c. könyvét. Az írás alapgondolata, hogy Jézus a kereszten megváltott minket minden átoktól, mindattól, ami elválaszt minket Mennyei Atyánktól. Az eredendő bűn miatt fájdalommal való szülésre ítéltetés átkától is. (*„Az asszonynak pedig azt mondta: »Megsokasítom gyötrelmeidet és terhességed kínjait! Fájdalommal szülsz gyermekeket!«"* – Ter 3,16-17) A könyv szerzője négy gyermekéből kettőt fájdalom nélkül, igen gyorsan, rövid vajúdási idő alatt hozott a világra. Könyvében különösen sok megvallást sorol fel, s imákat, imatémákat javasol. A megvallások mind a Bibliából vett igeidézetek. Ez az írás segítséget kíván nyújtani azoknak is, akik nem remélhetnek gyermekáldást. Isten igéjét hívja segítségül. Csak két igerészt említek itt meg:

„És szeretni fog téged, és megáld téged, és megsokasít téged; és megáldja a te méhednek gyümölcsét, a te földednek gyümölcsét: gabonádat, mustodat és olajadat; teheneid fajzását és juhaidnak ellését azon a földön, amely felől megesküdt a te atyáidnak, hogy néked adja azt." (1Móz 7,13)

„És szolgáljátok az Urat a ti Isteneteket, akkor megáldja a te kenyeredet és vizedet; és eltávolítom ti közületek a nyavalyát. El sem vetél, meddő sem lesz a te földeden semmi; napjaid számát teljessé teszem." (2Móz 23,25-26)

Napról napra megparancsoltam a testemnek, hogy majd a szülésnél lazuljanak el azon testrészek, ahol a gyermek keresztül halad. Minden nőben van félelem a szüléstől, a fájdalmaktól, esetleges bonyodalmaktól. Ezért kértem, hogy ne féljek, teljes legyen a nyugalmam, hiszen „Isten van velem, és az Ő tökéletes szeretete elűzi a félelmet". Egész állapotosságom alatt éreztem Isten különleges védelmét, jelenlétét. Valójában ezt minden nő megtapasztalhatja, hiszen az „áldott állapot" szép magyar kifejezés rávilágít a gyermekvárás lényegére.

Fontos momentumnak számít, hogy gyermekemet azonnal elfogadtam, mint Isten ajándékát, így nem férkőzhetett hozzá az elvetettség lelke. Erzsébet is, midőn öregségében foganta Keresztelő Jánost, öt hónapra elrejtőzött, hogy ne szólja meg a nép (Lk 1,24-25).

Lehetőleg minél több negatív élménytől meg kell védeni a babát és édesanyját is, hiszen már köztudott, milyen mély kapcsolat van az anya és gyermeke között, már a fogantatás pillanatától. Ellenkező esetben a gyermek élete során gyakran kerülhet olyan helyzetbe, amikor nem tudja érvényesíteni akaratát, megvédeni magát, kivívni az elismerést, stb., hiszen már magzat korában átélte az elutasítást, mely mélyen beleivódott kis lényébe. Tudatosan nem is emlékezhet rá. Sajnos nem minden családban várják a kis ajándékokat felhőtlen örömmel. Védelmük és biztonságuk érdekében javaslom, hogy ajánljuk a kicsiket rögtön fogantatásukkor, nem tudatos gyermekvállalás esetén akkor, amint megtudjuk létüket, a Szűzanya és Jézus oltalmába.

Várandósságom alatt folyamatosan éreztem Isten jelenlétét és gondoskodását. Megtisztelve éreztem magam, hogy részt vehetek az Ő teremtő munkájában. Valahol olvastam, s ma már tudom, hogy minden gyermek egy kegyelmi csomaggal, ajándékokkal megrakottan érkezik hozzánk. Isten ajándékát elvetni nemcsak balgaság, de sok negatív következménnyel is jár: örökös veszekedés, békétlenség a családban, anyagi nehézségek, a többi gyermek szüleikkel szembeni lázadása, vádló magatartása, stb. (Mary Usha Nővér lelkigyakorlata nyomán hoztam a példákat.) Ebben a bekezdésben tett megjegyzéseim a szorosan vett témától való elkalandozásnak tűnhetnek, de én figyelemfelkeltő utalásoknak szánom őket. Ezekben a témákban nagyon jó kiadványok jelentek meg, melyek részletesen elemzik az említett problémákat és következményeiket.

Megértettem, hogy minden élet Isten szeretete által létezik, hiszen még a kenyerünk se lenne ehető, ha az Ő szeretete nem járná át. Különösképpen egy gyermek milyen kitüntető megnyilvánulása az Ő szeretetének!

Amikor megkezdődtek a szülési fájdalmak, egyáltalán nem féltem. Mivel a fiam egy héttel korábban érkezett, még nem álltam teljesen készen a kórházi csomagommal, így sebesen pakolászni kezdtem. Kisvártatva egy belső hang, a Szentlélek figyelmeztetett: Feküdj le! Meg is tettem. Akkor jöttek az erősebb fájások. Először nem jutott eszembe, mi a teendő fájdalom esetén, majd ráébredtem, hogy dicsőítenem kell az Urat a fájdalomért, a szülésemért, a babáért.

Utána rögtön eszembe jutott, hogy mint ahogy az elmúlt hónapokban oly sokszor megtettem, parancsolnom kell a testemnek, hogy a megfelelő részek táguljanak ki, lazuljanak el, hogy a kisbaba könnyen, gyorsan kijusson a testemből. Úgy éreztem, hogy ezzel beindítottam egy olyan folyamatot, amely már automatikusan működik, több hónapos megvallásaim nyomán. Férjem autóval vitt a kórházba. Körülbelül félúton járhattunk, amikor megéreztem a Szűzanya jelenlétét. Amint felfogtam, hogy mellettem van, nincs okom az aggodalomra, megrepedt a magzatburok, elfolyt a magzatvíz. Kértem Szűzanyám segítségét, hogy

ne az autóban szüljek, érjem el a kórházat. (Ez is hozzátartozott a megvallásaimhoz.)

Abban a pillanatban hosszabb időre alább hagyott a fájdalom. Épp hogy elértük a kórházat, szinte a küszöbön született a kisfiam. Ahogy kértem, nem volt repedésem, így varratom sem. Nagyon gyorsan gyógyultam. Ami a legérdekesebb számomra, hogy rögtön a szülés után úgy éreztem, hogy ez egy olyan örömteli élmény, hogy bármikor vállalnám újra. Nem maradt bennem semmiféle rossz érzés, ami az előző szüléseim nyomán mindig jelentkezett.

S milyen az Úr szervezése! A kórházi szobámba másnap érkezett egy anyuka, aki szintén a harmadik gyermekét szülte. Elmesélte, hogy ő is felnőtt korában tért meg. Rettegett a fájdalomtól, mert igen alacsony a fájdalomküszöbe. Ezt a gyermeket megtérten, folyamatosan imádkozva várta, s pontosan ugyanazt érezte, mint én; nem fél, bármikor jöhet a következő baba! Bár a szülésem nem volt fájdalommentes, mégis olyan csodálatos, boldogító élmény volt, mint amit képzeltem a Szűzanyáról Jézus születése során. (Az említett könyv szerzője több éves ima után szült fájdalommentesen.)

A gyermekáldás csodálatos ajándék, melyért nem lehetünk eléggé hálásak Istennek. Ezt a bölcsességet a zsidók az egyiptomi fogság és sanyargatás idején is tudták és a nehézségek ellenére mégis sokasodtak:

„...Egyiptomnak új királya támadt... azt mondta népének: »Íme, Izrael fiainak népe túl számos és túl hatalmas számunkra. Gyertek, nyomjuk el okosan, hogy ne sokasodjék tovább. Nehogy ellenségeinkhez szegődjön, ha háború támad ellenünk... és ki se vonuljon erről a földről!« Munkafelügyelőket rendelt tehát föléjük, hogy nehéz munkával sanyargassák őket... De minél inkább nyomorgatták őket, annál inkább sokasodtak és gyarapodtak." (Kiv 1,8-12)

A mi életünket, a magyar népet is folyamatosan kisemmizik és nehezítik mindennapi létünket. Mégis hinnünk kell az isteni gondviselésben, hiszen a gyermekek a nemzet jövője. Ha nem születnek utódaink, kié lesz a haza? Hogyan is létezik tovább magyarság és értékeink hová lesznek? Isten terve nem az, hogy megszűnjön a magyar nép.

Amint születése után ismét felajánlottam fiamat Jézusnak, csodálatos képet láttam: Jézus előtt álltam, mellette Szűz Mária várakozott. Amerre csak néztem, mindenütt angyalok serege töltötte be a teret. Gyermekemet átnyújtottam Jézusnak. Ő magasra emelve mutatta be a Mennyek lakóinak, akik hatalmas örömujjongásban törtek ki. Tudatta velem, hogy minden gyermeknek így örülnek a Mennyek országában, különösképpen az Istennek szentelteknek.

Ezzel a képpel búcsúzom a kedves olvasóktól és kívánom, hogy bátran vállaljanak gyermeket Isten végtelen szeretetében és gondviselésében bízva.

Bótyik Szilvia

Valaki más

Fájó szívvel tudatjuk:

„Valaki Más" testvérünk váratlanul meghalt. Hirtelen távozása mindnyájunkat mélyen megrendített. Gyülekezetünk legmegbecsültebb tagjai közé tartozott. „Valaki Más" testvér nagy űrt hagy maga után, amit aligha tud majd más betölteni. Évek óta hűséges tagja volt közösségünknek, és többet tett, mint sok más ember.

Ha valamit el kellett intézni, ha valahol segítségre volt szükség, ha valaki panaszai meghallgatására várt, akkor rendszerint s egyhangúlag ez volt a válasz: „Majd Valaki Más megteszi!"

Amikor önkéntes segítőket kerestek, akkor ő készséggel jelentkezett. „Valaki Más" csodálatra méltó ember volt, néha több mint ember. Mégis, egy Valaki nem tehet meg mindent.

Az igazat megvallva: túl sokat vártunk el „Valaki Más"-tól.

(Vajon ki lesz Valaki Más utóda? Ki lép az örökébe a gyülekezetedben? Talán te, kedves olvasó?)

CSAK EGY PERCET!

A Szentlélek gyakran késztet ezzel a kéréssel: „Ajándékozz nekem egy percet!" Nézd csak: egyetlen perc mi mindenre elegendő, hogy kitarts, és szeretettel tekints föl Istenre!

- Egy perc elég ahhoz, hogy szenvedésedet és kellemetlenségedet Isten elé vidd, és ezáltal érdemeket szerezz.
- Egyetlen perc szükséges csak arra, hogy valami áldozatot hozz, és ekként lelkedet drágakincsekkel ékesítsd.
- Csak egy perc kell ahhoz, hogy felkeltsd magadban a szeretet érzését, és így lelkileg egyesülj Istennel!
- Egyetlen csekély perc elegendő arra, hogy akaratodat Isten akaratával egyesítsd mindabban, ami ér téged.
- Egy perc alatt is végrehajthatod a lélekből fakadó irgalmasság valamely cselekedetét.
- Csupán egy perc kell ahhoz, hogy kinyilvánítsd Isten iránt a bizalom valamilyen értékes tettét.
- Csak egyetlen perc, és megörvendeztetheted Istent akaratod odahajlásával, s hasznára lehetsz magadnak és minden léleknek is azáltal, ha engesztelést nyújtasz Istennek minden bűnért.
- Egy perc is elég ahhoz, hogy a haldoklókért imádkozz.
- Csak egy röpke perc kell valamely röpima elmondásához, s arra, hogy kérést terjessz Isten elé a szenvedő lelkekért.

Láthatod tehát, hogy életed számtalan percét használhatod ki szabad akarattal.

Minél jobban kihasználod ezeket a perceket, annál inkább a kegyelem forrása leszel, s mind magad, mind mások számára üdvösséget és áldást nyerhetsz.

(Ismeretlen szerző)

Tartalomjegyzék

Katona István: »Dicsérték és magasztalták Istent...« 3
Romano Guardini: A megtestesülés titka .. 4
Christian Parmantier: Isten jelenlétének megérzése – Interjú Francoise Bouchard-dal (III. rész) 6
G: Hogyan lehet egyedülállóként értékes, teljes és termékeny életet élni? 10
Klemens Tilmann: A mennyei Atyával egyesülten élünk 12
Dr. Herbert Madinger: Jézus megsegít mindenkit, aki kéri Őt 13
Derűs hétköznapi hálaadás 14
Bótyik Szilvia: Isten ajándéka a gyermek 15

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

¤ Szeretettel közöljük Olvasóinkkal, hogy megjelentettük: **Merlin Carothers: „Boldog lehetsz már most"** és **John H. Hampsch: „A te családfád gyógyítása (kérdések és feleletek)"** című könyvét.

¤ Újságunk árát a következő számtól sajnos fel kell emelnünk 20.–Ft-tal, így az újság ára 200.–Ft lesz. Az **évi előfizetés** díja 2.000.–Ft, amely már a postaköltséget is tartalmazza. 10 darab felett a postaköltséget nem számoljuk fel. Kérjük az előfizetést az év végéig rendezni.

¤ Keresünk **németül tudó** testvéreket, akik szívesen fordítanának vallásos témakörből alapítványunk részére!

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK KEGYELMEKBEN GAZDAG, BÉKÉS, BOLDOG KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK!

MARANA THA
A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja
Megjelenik kéthavonta.
Szerkesztőség:
Budapest 1146 Thököly út 120.
Tel: 222-5306
Felelős kiadó, főszerkesztő:
Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
Műszaki szerkesztő: Fehérváryné Merényi Ágnes
Készült: ETO-Print Nyomdaipari Kft.
Felelős vezető: Balogh Mihály

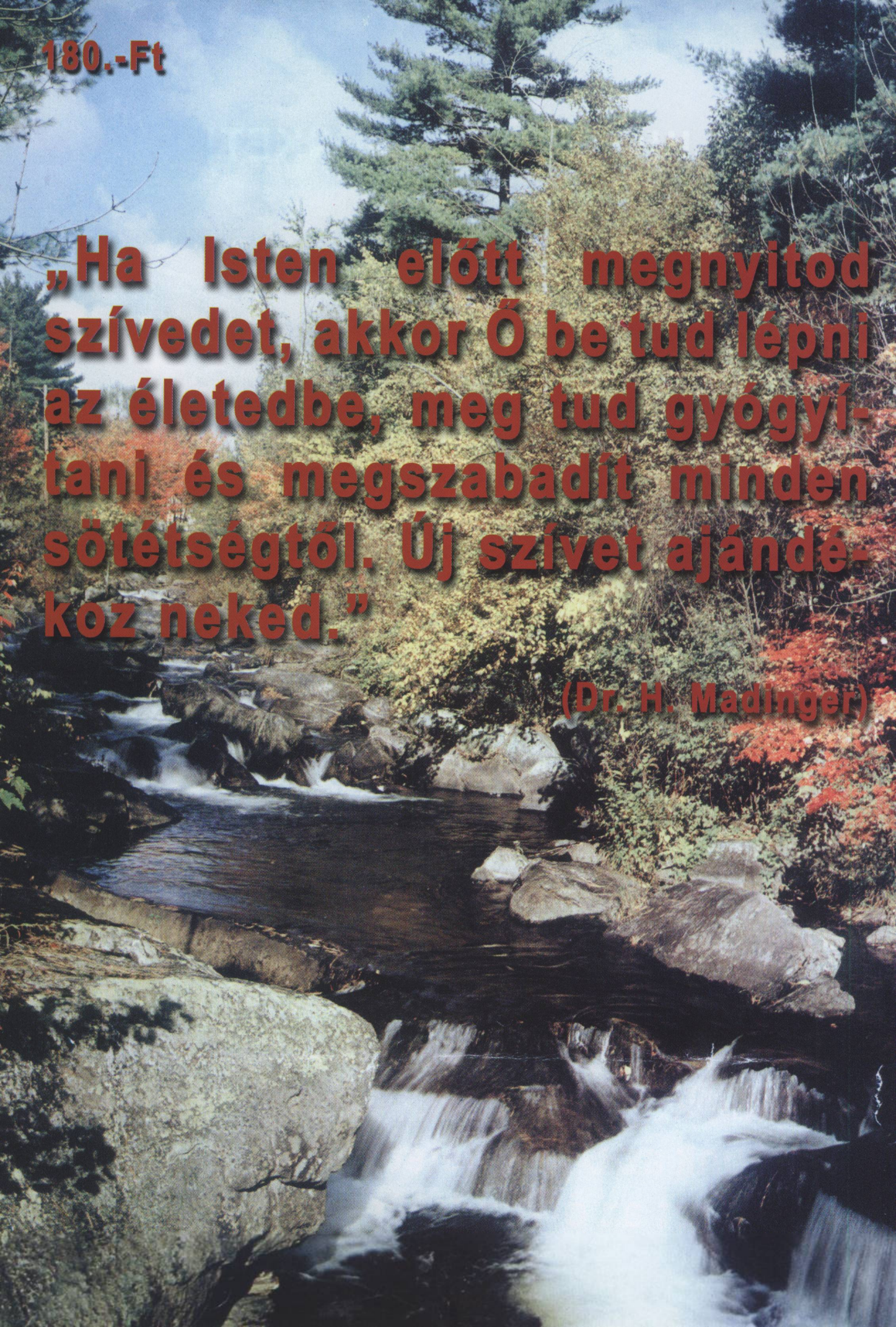
SZERKESZTŐSÉGÜNK CÍME:
1146 Bp. Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-53-06
E-mail cím: maranatha.hu@freemail.hu; katona.istvan@freemail.hu
Mobil: 06/20 438 61 60
Honlapjaink:
MARANA THA – http://www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – http://w3.enternet.hu/emmausz

AJÁNLJUK ÚJ KÖNYVÜNKET!

„Isten önmagában csupa öröm! Mindenütt, ahol Ő jelen van, ott öröm is van! Ha belépünk az Ő jelenlétébe, az Ő örömébe lépünk be! Minél kevesebb bennünk az öröm, annál távolabb vagyunk az Ő jelenlététől. A Biblia felszólít minket az örvendezésre!"

(Merlin R. Carothers)

180.-Ft
„Ha Isten előtt megnyitod szívedet, akkor Ő be tud lépni az életedbe, meg tud gyógyítani és megszabadít minden sötétségtől. Új szívet ajándékoz neked.”
(Dr. H. Madinger)